

ХУЛОСАИ НИҲОИИ
шурои диссертатсионии 6D.KOA-020 назди
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илм

Парвандаи аттестатсионии № _____
Қарори шурои диссертатсионӣ аз 22.09.2022, №10

Барои сазовор донишҷӯи Шарифзода Лутфулло Абдулло, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба дараҷаи илмӣ номзади илмӣ филология.

Диссертатсияи Шарифзода Лутфулло Абдулло дар мавзӯи «Арзишҳои илмӣ ва адабии номаҳои Садрриддин Айнӣ ва Мирзо Турсунзода» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмӣ филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик; равобитаи адабӣ дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6D.KOA-020-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (734025, шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17; фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 7-уми январи соли 2022, таҳти №23) 30 июни соли 2022, суратмаҷлисӣ №6 ба ҳимоя қабул гардидааст.

Довталаби дараҷаи илмӣ Шарифзода Лутфулло Абдулло 10-уми ноябри соли 1991 дар Ҷумҳурии Тоҷикистон таваллуд шудааст. Соли 2016 факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро хатм кардааст. Солҳои 2017-2020 дар шӯъбаи аспирантураи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон таҳсил намудааст. Айнӣ ҳол дар вазифаи омӯзгори кафедраи забонҳои Консерваторияи миллии Тоҷикистон ба номи Талабхӯҷа Сатторов фаъолият менамояд.

Диссертатсия дар кафедраи назария ва адабиёти навини форсии тоҷикии факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон иҷро шудааст.

Роҳбари илмӣ: доктори илмӣ филология, профессори кафедраи назария ва адабиёти навини форсии тоҷикии факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон Маҳмадаминов Абдулхай Саидович мебошад.

Муқарризи расмӣ: Солеҳов Шамсиддин Аслиддинович – доктори илмӣ филология, профессор, мудири кафедраи назария ва таърихи адабиёти факултети филологияи тоҷикии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садрриддин Айнӣ ва Аъзамов Субҳонҷон Баҳромҷонович – номзади илмӣ филология, дотсенти кафедраи адабиёти муосири тоҷикии МДТ «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Б. Гафуров» ба диссертатсия тақризи мусбат пешниҳод намудаанд.

Муассисаи пешбар: Донишқадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи С. Улуғзода дар тақризи мусбати худ, ки аз ҷониби мудири кафедраи назария ва таърихи адабиёти факултети филология, номзади илмӣ филология, дотсент Шамсов Н.С., номзади илмӣ филология, дотсенти кафедраи мазкур Олимӣ Х.Ҳ., котиби илмӣ ҷаласа – номзади илмӣ филология, дотсент Боев

Ш.А. ва имзою мухри ректори муассиса, доктори илми филология, профессор Гулназарзода Ж.Б. пешниҳод шудааст, қайд намудааст, ки диссертатсияи номзадии Шарифзода Лутфулло Абдулло дар мавзуи «Арзишҳои илмӣ ва адабии номаҳои Садрриддин Айнӣ ва Мирзо Турсунзода» ба талаботи бандҳои 31-37-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он ба дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик; равобитаи адабӣ сазовор мебошад.

Муқарризон ва муассисаи пешбар бо назардошти муқаррароти бандҳои 67-70 ва 74-75-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, интихоб ва таъин гардидаанд. Интихоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар ба он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевоситаи соҳаи адабиётшиносӣ буда, дар корҳои илмию таҳқиқотӣ фаъолона иштирок менамоянд ва дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки мазмуну муҳтавои онҳо ба мавзуи диссертатсияи мазкур иртибот дорад.

Довталаби дараҷаи илмӣ доир ба мавзуи диссертатсия 21 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин номгӯй 12 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон чоп шудааст. Инчунин, довталаби дараҷаи илмӣ дар нашри як сарчашма саҳм дорад. Маводи интишоргардида нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро собит менамоянд.

**I. Таълифоти муаллиф дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандаи
Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии
Тоҷикистон:**

- [1-М]. Шарифзода, Л.А. Шеърӣ нав аз назари устод Айнӣ / А.С. Маҳмадаминов, Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2017. – №4/6. – С. 158-165 (Ҳаммуаллиф).
- [2-М]. Шарифзода, Л.А. Мубоҳисаҳои илмию адабӣ дар номаҳои С. Айнӣ (Дар мисоли мукотибаи С. Айнӣ бо М. Турсунзода) / А.С. Маҳмадаминов, Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2018. – №1. – С. 139-147 (Ҳаммуаллиф).
- [3-М]. Шарифзода, Л.А. Мулоҳизаҳои илмию адабӣ дар номаҳои С. Айнӣ (Дар асоси мактубҳо ба М. Турсунзода) / А.С. Маҳмадаминов, Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2018. – №3. – С. 132-137 (Ҳаммуаллиф).
- [4-М]. Шарифзода, Л.А. «Ёддоштҳо»-и устод Айнӣ аз назари М. Турсунзода / А.С. Маҳмадаминов, Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2018. – №4. – С. 147-152 (Ҳаммуаллиф).

- [5-М]. Шарифзода, Л.А. Мулоҳизаҳои С. Айнӣ оид ба «Ёддоштҳо» ҳамчун сарчашмаи сабақомӯзии адибони ҷавон / А.С. Маҳмадаминов, Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2018. – №5. – С. 129-134 (Ҳаммуаллиф).
- [6-М]. Шарифзода, Л.А. «Ёддоштҳо» ва тадқиқи масъалаҳои таърихи адабиёти тоҷик / А.С. Маҳмадаминов, Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2019. – №4. – С. 140-146 (Ҳаммуаллиф).
- [7-М]. Шарифзода, Л.А. Рӯзгор ва осори С. Айнӣ дар мукотибот ба М. Турсунзода / Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2019. – №6. – С. 198-205.
- [8-М]. Шарифзода, Л.А. Инъикоси адабу фарҳанги миллӣ дар «Ёддоштҳо»-и С. Айнӣ / Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2019. – № 7. – С. 198-204.
- [9-М]. Шарифзода, Л.А. Таҷдиди назар ба баъзе образҳои «Ёддоштҳо»-и С. Айнӣ / Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2020. – № 2. – С. 258-263.
- [10-М]. Шарифзода, Л.А. Баҳсу мунозираҳо оид ба «Ёддоштҳо» ва ҷавоби С. Айнӣ ба онҳо (Дар асоси мукотибаи С. Айнӣ ва М. Турсунзода) / Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. – Душанбе, 2020. – № 4 (87). – С. 208-218.
- [11-М]. Шарифзода, Л.А. Масъалаи омӯзиши мероси адабӣ ва таъин кардани ҳуқуқи халқи тоҷик ба мероси классикон (Дар асоси мукотибаи С. Айнӣ бо адибони тоҷик) / А.С. Маҳмадаминов, Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2020. – № 7. – С. 230-240 (Ҳаммуаллиф).
- [12-М]. Шарифзода, Л.А. Шиноҳти осор ва шахсияти Садриддин Айнӣ аз нигоҳи М. Турсунзода / Л.А. Шарифзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2020. – № 8. – С. 309-314.

II. Мақолаҳои муаллиф дар маҷмуа ва нашрияҳои дигари илмӣ:

- [13-М]. Шарифзода, Л.А. Вазни шеърӣ тоҷикӣ ва масъалаҳои шеърӣ нав аз назари устод Айнӣ / А.С. Маҳмадаминов, Л.А. Шарифзода // Ҷустуҷӯҳои адабӣ. – Душанбе: Истеъдод, 2017. – №1-2 (3). – С. 316-333 (Ҳаммуаллиф).
- [14-М]. Шарифзода, Л.А. Қазияи шеърӣ нав дар ашъори устод Айнӣ / Л.А. Шарифзода // Маводи конференсия ҷумҳуриявӣ илмию амалии «Устод Садриддин Айнӣ ва асолати забони тоҷик» ба муносибати 140-солагии Садриддин Айнӣ (13 апрели соли 2018). – Душанбе, 2018. – С. 136-140.
- [15-М]. Шарифзода, Л.А. Мулоҳизаҳои М. Турсунзода оид ба «Ёддоштҳо»-и С. Айнӣ / Л.А. Шарифзода // Илм ва ҳаёт. – 2019. – № 1. – 14-17.

- [16-М]. Шарифзода, Л.А. Қомуси ҳаёти халқи тоҷик ва адабу фарҳанги он / Л.А. Шарифзода // Маърифати омӯзгор. – 2019. – №3. – С. 65-68.
- [17-М]. Шарифзода, Л.А. Шиноҳти Мирзо Турсунзода аз шахсияти устод Садриддин Айни / Л.А. Шарифзода // Садои Шарқ. – 2020. – №8. – С. 140-146.
- [18-М]. Як дастанвиси пурқимат (Таҳия ва пешгуфтори Л. Шарифзода) // Садои Шарқ. – 2021. – №5. – С. 27-31.
- [19-М]. Мукотибаи адибон ва олимони бо М. Турсунзода (Таҳияи Л. Шарифзода ва А. Эшназаров) // Садои Шарқ. – 2021. – №5. – С. 146-157.
- [20-М]. Шарифзода, Л.А. Маърифати осори бадеии Мирзо Турсунзода аз назари Сотим Улуғзода / Л.А. Шарифзода // Сотим Улуғзода ва адабу фарҳанги миллӣ (Маҷмуаи мақолаҳо аз конференсияи байналмилалӣ «Сотим Улуғзода ва адабу фарҳанги миллӣ» бахшида ба 110-солагии Сотим Улуғзода – Душанбе, 28-29 сентябри соли 2021). – Душанбе: Матбааи ДМТ, 2021. – С. 142-147.
- [21-М]. Шарифзода, Л.А. Шиноҳти Мирзо Турсунзода дар пажӯҳиши профессор Худойназар Асозода / Л.А. Шарифзода // Профессор Худойназар Асозода ва рушди адабиётшиносии тоҷик (Маҷмуаи мақолаҳо аз конференсияи ҷумҳуриявии илмию амалӣ бахшида ба 80-солагии профессор Худойназар Асозода). – Душанбе: Матбааи ДМТ, 2021. – С. 76-82.

III. Нашри сарчашма:

- [22-М]. Турсунзода, М. Ҳамеша бо Ватан будам (Гулчини ашъор) / М. Турсунзода. – Душанбе: Дониш, 2021. – 300 с. (Бо ҳамроҳии Н. Муҳаммадҷусуф).

Ба автореферати диссертатсия аз муассиса ва муҳаққиқони зерин тақризо ба шурои диссертатсионӣ ворид шудаанд:

1. Тақризи номзади илми филология, ходими пешбари илмии Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ Набиев Абдуҳолиқ Мирзоевич ба автореферати диссертатсия мусбат буда, дар он эрод ҷой надорад.

2. Тақризи номзади илми филология, котиби шурои олимони Донишгоҳи давлатии Данғара Пирхонова Қурбоной ба автореферати диссертатсия низ мусбат буда, ҳамчунин эродҳои зерин манзур шудаанд: 1) Ба баъзе хатоҳои услубӣ ва навишторӣ сарфи назар карда шудааст; 2) Дар қор, умуман дар ягон боб, муаллиф дар бораи номаҳои М. Турсунзода чизе нагуфтааст. Шояд дар матни диссертатсия роҷеъ ба номанигории М. Турсунзода чизе мушоҳида шавад ва ба хотири маҳдудияти ҳаҷм муаллиф раво надидааст, ки оид ба ин масъала дар автореферати он чизе бигӯяд. Зеро муаллиф дар нуктаи ҳафтуми хулоса теъдоди номаҳои М. Турсунзодаро, ки ба устод Айни фиристодааст, 18 номаю 9 барқия мушаххас намудааст. Аммо бояд қайд кард, ки баррасии номаҳои М. Турсунзода, хусусан номаҳои ба унвони устод Айни ирсолшуда, ба андешаи мо, чизи асосӣ аст, зеро он бо

унвони рисола пайванди ногустастанӣ дорад; 3) Муаллиф дар чор маврид дар автореферат дар баробари осори дар шакли нома офаридашуда истилоҳи «адабиёти эпистолярӣ»-ро истифода мекунад, ки ба назари мо, агар адабиёти эпистолӣ гуфта мешуд, беҳтар буд, чаро ки «адабиёти эпистолярӣ» мушкilotи овой дорад. Аммо, ин андеша ва назари мост, муаллиф дар ин маврид ҳаққи комили интиҳоб дорад.

3. Дар тақризи доктори илми филология, директори Институти илмҳои гуманитарии ба номи Б. Искандарови АМИТ Қаландариён Ҳоким Сафар автореферати диссертатсия мусбат арзёбӣ гардида, барои боз ҳам тақвият ёфтани корҳои минбаъдаи муаллиф чунин нуктаҳо пешниҳод гардидаанд: 1) Дар заминаи нома ва номанигорӣ донишмандони хориҷӣ, монанди Акишина А.А., Кустова О.Ю., Нижикова Л.Р., Сиркина А.В., Бухаркин П.Е., Степанов Н., Гросман Л.Р. ва дигарон таҳқиқоти ҷолиб таълиф намудаанд. Хуб мешуд, агар муаллиф дар қисмати назариявии автореферати диссертатсия аз андешаҳои онҳо марбут ба мавзӯи таҳқиқ истифода мебуд; 2) Маълум аст, ки устод Айнӣ ба намояндагони илму адаби замони худ номаҳои зиёде навишта, ҷавобҳои бешуморе низ гирифтааст. Агар муаллифи диссертатсия дар қисмати алоҳидаи қори илмиаш таърихи таълифи он мукотибахоро таҳлил карда, тафовути мазмун ва мундариҷаи номаҳои Садриддин Айнӣ ва Мирзо Турсунзодаро аз дигарҳо муайян мекард, арзиши диссертатсия боз ҳам баландтар мешуд.

4. Дар тақризи доктори илми филология, профессор, мудири кафедраи филологияи тоҷик ва забонҳои Шарқи хориҷии Донишгоҳи давлатии Самарқанд ба номи Шароф Рашидов Ҷумъа Ҳамроев ба автореферати диссертатсия тозагии мавзӯи таҳқиқ дар адабиётшиносии имрӯза ва арзиши муҳимми диссертатсия қайд гардидааст. Ҳамзамон, таъкид гардидааст, ки адабиёти тоҷикии садаи XX бо тавачҷуҳ ба ҷараёнҳои он ба таҳқиқу баррасии бештар ва диду назари дигар ниёз дорад ва таҳқиқи мазкур қадамеро барои омӯхтан ва мураттаб намудани номанигории муосири тоҷикӣ замина мегардад ва дар баробари ин, барои омӯзиши масъалаҳои гуногуни таърихи адабиёти тоҷик дар асри XX аҳаммияти назарӣ ва амалӣ дорад. Камбудихои автореферат аз ҷониби муқарриз ба таври зайл оварда шудаанд: 1) Дар рисола тафсилоти баъзе аз фаслу бобҳо бисёр тӯл кашидааст ва мазмуну муҳтавои онҳо берун аз доираи мактубот шарҳу тавзеҳ ёфтаанд; 2) Дар фишурдаи рисола баъзе камбудихои техникӣ, имлоӣ ва услубӣ ба назар мерасанд; 3) Агар дар рисола таснифоти хронологии ҳар як мактуб ва арзиши таърихӣ илмӣ ва илмию интиқодӣ ҳар як мактуб ба тафсил нишон дода мешуд, арзиши илмӣ қор як бар чанд меафзуд.

Шурои диссертатсионӣ қайд менамояд, ки аз тарафи довталаби дараҷаи илмӣ дар асоси иҷро кардани таҳқиқи илмӣ:

– мактубҳои С. Айнӣ ва М. Турсунзода дар асоси методҳои маъмули адабиётшиносӣ таҳқиқу баррасӣ гардидаанд;

- ҷойгоҳи номанигорӣ дар фаъолияти гуногунсоҳаи С. Айнӣ ва М. Турсунзода **таъин карда шудааст**;
- рӯзгор ва осори С. Айнӣ дар заминаи мукотибот бо М. Турсунзода **мавриди омӯзиш қарор дода шудааст**;
- арзиши илмию бадеӣ ва таърихӣ фарҳангии номаҳои онҳо **таҳқиқ ва таъин гардидаанд**;
- махсусият, ҷойгоҳи нома ва анвои он дар фаъолияти С. Айнӣ ва М. Турсунзода **коркард ва муайян карда шудаанд**;
- баҳсу мунозираҳои устод Айнӣ бо муқарризони «Ёддоштҳо», ки дар замони таълифи асар сурат гирифтаанд, **баррасӣ ва ташхис шудаанд**;
- нақши устод Айнӣ дар бавучудоии шеърӣ нав ва ҷойгоҳи андешаҳои ӯ доир ба арузи тоҷикӣ **исбот карда шудаанд**.

Аҳаммияти назарии таҳқиқ дар он зоҳир мешавад, ки матолиби диссертатсия барои таҳқиқи густардаи масоили равобитаи дӯстӣ ва эҷодии С. Айнӣ ва М. Турсунзода ва номанигории муосири тоҷикӣ имкон фароҳам меоваранд. Маводи диссертатсия ва натиҷаҳои таҳқиқи илмиро дар баррасии масъалаҳои назарию амалӣ ва таърихӣ алоқаманд ба хунари номанигорӣ, сабки хосси адибони муосир дар омӯзиши осори ҳамгуни ба сурати нома офаридашудаи дигар адибони муосир метавон мавриди истифода қарор дод.

Дар ҷараёни таҳлилу баррасии мавзӯ осори илмию назарии олимону муҳаққиқони барҷастаи ватанӣ, аз қабилӣ М. Шакурӣ, С. Табаров, Р. Ҳошим, Х. Шарифзода, Р. Мусулмониён, А. Маҳмадаминов, Х. Асозода, А. Кӯчарзода, Ҷ. Бақозода, М. Имомзода, Н. Салимӣ, А. Набавӣ, М. Нарзиқул ва муҳаққиқони шинохтаи эронӣ, чун Парвиз Нотили Хонларӣ, Тақии Ваҳидиёни Комёр ва русу аврупоӣ, ба монанди В.Г. Белинский, Е.Э. Бертелс, И.С. Брагинский, И. Бечка, А.А. Акишина, Н.И. Формановская, В.А. Истрин ва дигарон дар ҳалли бисёр масоили назарӣ **омӯхта ва истифода шудаанд**.

Дар диссертатсия аз методи таърихӣ ва муқоисавӣ-таърихӣ истифода шудааст.

Аҳаммияти натиҷаҳои бадастовардаи довтолаб барои дарёфти дараҷаи илмӣ дар амалия чунин тасдиқ карда мешавад, ки мундариҷаи диссертатсия метавонад ҳамчун маводи омӯзишӣ зимни нигориши масъалаҳои гуногуни таърихи адабиёти тоҷик дар асри ХХ, омӯхтан ва мурағаб намудани номанигории муосири тоҷикӣ, таҳияи маводи таълимӣ ва омода сохтани китобҳои дарсии таърихи адабиёт барои факултетҳои филология, ҳангоми хондани курсҳои махсус аз таърихи адабиёти тоҷик дар асри ХХ дар факултетҳои гуманитарии макотиби олии ба кор гирифта шаванд. Ҳамчунин, ҳулосаву натиҷаҳои таҳқиқи муаллифи рисола метавонанд дар навиштани корҳои илмӣ перомунӣ осори ҳамгуни ба сурати нома офаридашудаи дигар адибони муосир мавриди истифода қарор гиранд.

Баррасии эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ нишон доданд, ки дар таҳқиқи диссертатсионӣ консепсияҳои илмӣ ва назарияи адабиётшиносони хориҷию ватанӣ истифода шудаанд. Дар маҷмӯъ, дараҷаи эътимоднокии

натичаҳои таҳқиқ аз дақиқияти маълумот, кофӣ будани ҳаҷми маводи таҳқиқ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқ, ҳаҷми интишорот ва интиҳоби усули таҳқиқ бармеояд. Хулоса ва тавсияҳо дар асоси таҳлили илмии натиҷаҳои таҳқиқи назарӣ пешниҳод карда шудаанд.

Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмиро дараҷаи дарки масъалаҳои дар диссертатсия баррасишуда, натиҷаҳо ва хулосаҳои асосии кор, муқаррароти ба ҳимоя пешниҳодшуда ва мустақил ифода шудани нуқтаи назари ӯ нисбат ба мавзӯи таҳқиқ таъйид мекунанд. Саҳми фардии муаллиф, ҳамчунин, дар ҷамъоварии номаҳои зиёди С. Айнӣ ва М. Турсунзода, муайян намудани арзишҳои илмию адабӣ ва таърихӣ фарҳангии номаҳо, омӯзишу муқоисаи назарияҳои олимони муосири тоҷик ва муҳаққиқони русу аврупоӣ дар робита ба мавзӯи баҳси рисола, баррасии андешаҳои илмӣ, адабӣ ва танқидии С. Айнӣ дар мукотибот бо М. Турсунзода, омода намудани мақолаю маърузаҳо ва наشري сарчашма доир ба мавзӯи таҳқиқ зоҳир мегардад. Муносибати методологии муаллиф нисбат ба мавзӯи мавриди таҳқиқ саҳми шахсии ӯ дар омӯзиши мавзӯ буда, барои ҳалли илмии масъала замина фароҳам овардааст. Таҳқиқи мазкур заҳмати чандинсолаи муаллиф буда, дар шакли диссертатсияи мукамал ба анҷом расидааст.

Муаллиф дар таҳияи равиши илмии баррасии масъалаҳо, пешниҳоди усулҳо, таҳлилҳои оморӣ, таърихӣ-муқоисавӣ, муайян намудани арзишҳои илмӣ, адабӣ ва таърихӣ номаҳои С. Айнӣ ва М. Турсунзода, ба низом даровардан ва ҷамъбаст кардани натиҷаҳои бадастомада, пешниҳоди маълумот ва пешфарзҳо барои таҳқиқоти баъдӣ, интиҳоби мавод ва интишори натиҷаҳои таҳқиқ фаъолона иштирок намудааст.

Дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6D.KOA-020-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон аз 22 сентябри соли 2022 дар бораи сазовор донишани Шарифзода Лутфулло Абдулло ба дараҷаи илмии номзади илми филология қарор қабул карда шуд.

Ҷангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар шурои диссертатсионӣ 14 нафар, аз ҷумла 5 нафар докторони илм аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик; равобити адабӣ иштирок доштанд.

Дар овоздиҳӣ 14 нафар иштирок намуд. Аз 15 нафар аъзои ба ҳайати шурои диссертатсионӣ шомилбуда овоз доданд: тарафдор – 14 нафар, муқобил – нест, бетараф – нест, бюллетенҳои безътибор – нест.

Раиси шурои диссертатсионӣ,
доктори илми филология, профессор

Мақсудов Бадриддин.

Котиби илмии шурои диссертатсионӣ,
доктори илми филология
22.09.2022

Сирочиддини Эмомалӣ.